

Nazi resort "Lido" Mierlo

Many distinguished guests from the Third Reich visited the luxurious restaurant Lido located on the geldropseweg near the galgenven in the middle of the nature of forests and heathland. Philips and van Doorne transformed Lido into a place to conclude many lucrative trade agreements with the Nazis.

RESTAURANT LIDO

Photo: IFUD of Human Rights 2020

The old columns at the entrance of the former restaurant Lido Geldropseweg Mierlo are the only remains of the restaurant which was removed in the 1960s.

Burgemeester Jos van Bree steekt het bevrijdingsvuur op het Brits Ereveld in Mierlo aan.

Twitter Gemeente Geldrop-Mierlo

Photo: Gemeente Geldrop-Mierlo

Mayor Jos van Bree lights the liberation fire on the British Field of Honour in Mierlo on the Geldropseweg located 500 meters away from the former Lido restaurant.

AUDIO

<https://archive.org/details/mierlo-war-cemetery>

Mierlo

During copious dinners in Mierlo not only Philips but also the collaboration of Hub van Doorne with the German occupier was realized, (history of a pleasure resort part 2) source: ed.nl 08-01-2010, according to writer Antoon Coolen. Hub van Doorne sues Coolen and DAF employees for slander and defamation in court. He claims damages totaling one hundred thousand guilders. But at the 1946 court hearing Coolen substantiated his allegations with written evidence, provided to him by DAF personnel. He also demonstrates Van Doornes' friendly contacts with German army officers. The president of the court, Mr. Schellenbach, therefore dismisses the charges of libel and slander and condemns Coolen et al. 'only' for simple insult. On the advice of high-ranking friends, Hub van Doorne does not appeal (source: brabantserfgoed.nl).

Restaurant LIDO Mierlo

Lustoord Molenheide

Around 1922 a restaurant called Lido was built in the area. It was located near the Galgenven. Here the high lords of DAF and Philips dined. Afterwards there were new attractions, including stretches and a cable car to an island in the Galgenven. It was also possible to rent cottages there. On the Galgenven one could do water sports and in winter one could skate.

The terrain was purchased by Van Doorne in 1940. The Lido restaurant continued to exist and was during the Second World War mainly frequented by high German officers. Many others did not come, partly because of the pro-German mentality of the owner. Only a resistance man occasionally came to bring hares and rabbits to keep an eye on things and to listen. Hub van Doorne, however, was also said to have been seen there repeatedly having dinner with the Germans, which reinforced his already existing conflict with fellow townsman Antoon Coolen.

After the liberation Lido kept on going, but now as a place where gentlemen could retreat with ladies of feathery morals into the so-called "blue room", which could be rented by the hour. Meanwhile, Piet van Doorne built his villa there and had the Lido demolished. The grounds of the Lustoord thus became the private estate of Reigerslo, so that the Galgenven is no longer accessible to the public.

(Source: Wikipedia), extra summary by: Henk Simons (bhic.nl) booklet.

PHILIPS

Philips produced under various names for the German war machinery: Philips Elektro-Spezial, Pintsch and C.H.F. Muller GmbH. The latter was renamed Valvo Radio Rohrenfabrik in 1939 and during the war owned several very large factories of radio tubes. In 1934 Hitler's rearmament program started. Philips companies were quick to join and from 1935 supplied navigation and communication equipment for the German Army, the Kriegsmarine and the Luftwaffe. This is shown by Liste der Fertigungskennzeichen fur Waffen, Munition und Gerät. Nach Buchstaben geordnet. Berlin 1944. Printed in the Oberkommando des Heeres. In the Bundesarchiv in Koblenz it can be read that Philips employee Willi Kronhagel was leader of a special commission for on-board radios for airplanes and ships. In the Bundes Militärarchiv in Freiburg there is an overview of the latest technical developments of the Army of August 1942. It shows that Philips also participated in the development of mine detectors and tropical connection equipment. Without all this navigation and communication equipment, a bomber or fighter plane could hardly operate in bad weather, without such equipment the battle power of the fleet would be considerably reduced and without such equipment the army could, (source: groene.nl). Afterwards there was a long battle about whether the Van Doornes collaborated with the Germans by delivering a large number of robbery trucks for

the SS. Mr. Hub has always firmly denied this and eventually the court cleared him of all blame. The DAF director says that he systematically had all orders sabotaged. In his hometown of Deurne he is also fully involved in the resistance. His villa Doornehof offers shelter to people in hiding for five years, (source: eindhovenfotos.nl).

In his 2003 doctoral thesis on economic collaboration in the Netherlands during the Second World War, Joggli Meihuizen gave several hints on the remarkably simple way in which the occupying forces were able to put Dutch industry in front of their trolley. After the war they did not like to be reminded of their past in the Second World War (source: zuidfront-holland1940.nl). Noodzakelijk kwaad (The punishment of economic collaboration in the Netherlands after the Second World War) / Joggli Meihuizen, Boom Publisher, Amsterdam, 2003.

During the German occupation, the Dutch business community collaborated on a large scale with the Germans. The business community was covered by advice from the highest Dutch government officials.

After the liberation, economic collaboration was partly punished, but this was not exactly consistent. Of course, the priority was the economic reconstruction of the Netherlands.

Necessary evil describes in detail the how and why of the punishment, or lack thereof, of many large and small companies. The book provides the background to the choices made by the judges and the role that politics played in this.

For this in-depth and exhaustive study, Joggli Meihuizen researched all relevant archives over many years and interviewed dozens of key players.

NOODZAKELIJK KWAAD

De bestrafing van economische collaboratie
in Nederland na de Tweede Wereldoorlog

Joggli Meihuizen

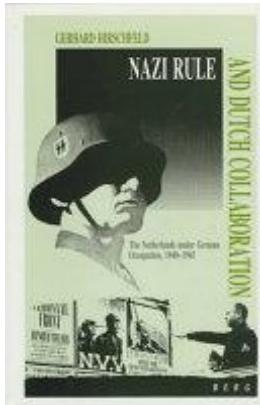
BOOM

Auteur: J. Meihuizen
Uitgeverij Boom

Nederlands

- Paperback
- 9789053529607
- Druk: 1
- november 2003
- 848 pagina's

Nazi Rule and Dutch Collaboration: The Netherlands Under German Occupation, 1940-45

Gerhard Hirschfeld

Bloomsbury Academic, 1988 - 360 pagina's

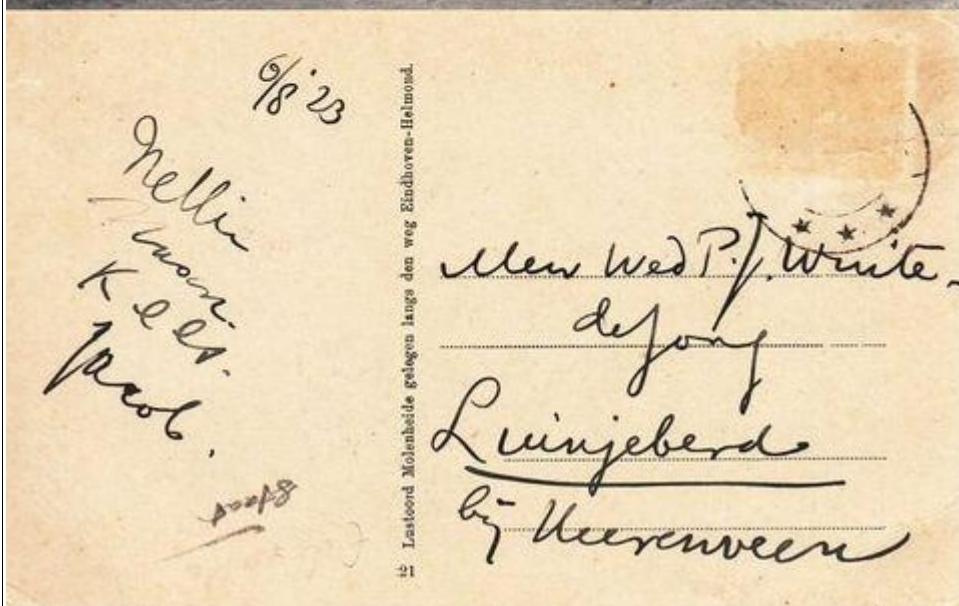
Hardcover

ISBN 10: 0854961461 ISBN 13: 9780854961467

Publisher: Berg Publishers, 1992

This book examines the manifold forms and motives for collaboration between the Dutch and their German occupiers during the Second World War, by looking at the main areas of political and economic life under occupation. It investigates the policies of accommodation during the first phase of Nazi rule and analyses the desperate survival tactics of the prewar parties, trade unions and the press.

Lustoord Molenheide MIERLO, Holland.

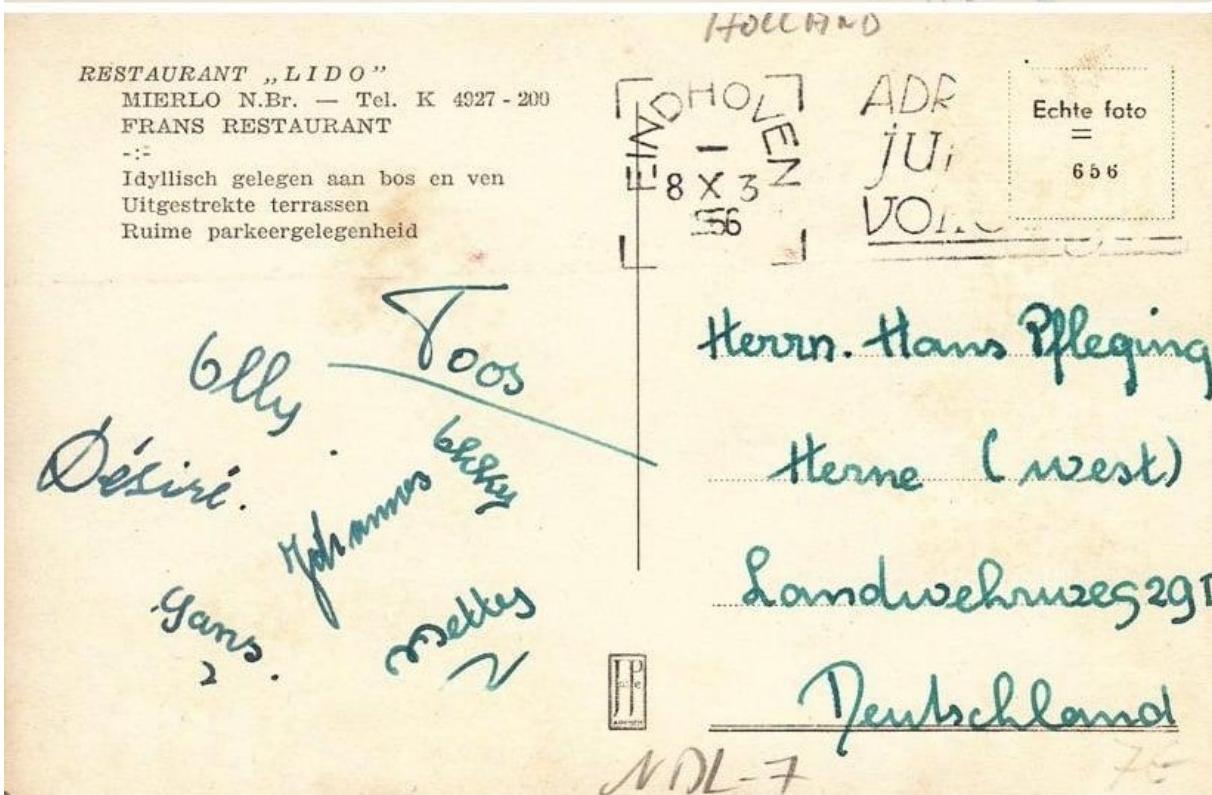

Onderzoek Henk Simons en zijn samenvatting

https://www.bhic.nl/media/mierlo__lustoord_molenheide_henk-simons.pdf

Opdruk suikerzakjes

LIDO

a black page of history what they suppress

Pagina 1

Nazi-resort "Lido" Mierlo
Veel vooraanstaande gasten uit het Derde Rijk bezochten het luxe restaurant Lido gelegen aan de geldropseweg nabij het galgenven midden in de natuur van bos en heide. Philips en busje Doorne veranderde Lido in een plaats om veel lucratieve handelsovereenkomsten met de nazi's te sluiten.

Pagina 2

RESTAURANT LIDO

Foto: IFUD of Human Rights 2020
De oude zuilen bij de ingang van het voormalige restaurant Lido Geldropseweg Mierlo zijn de alleen overblijfselen van het restaurant dat in de jaren zestig werd verwijderd.

Pagina 3

Foto: Gemeente Geldrop-Mierlo
Burgemeester Jos van Bree steekt het bevrijdingsvuur aan op het Britse Ereveld in Mierlo aan de Geldropseweg gelegen op 500 meter afstand van het voormalig Lido restaurant.

Blz.4

AUDIO
[https://archive.org/details/mierlo-war-c Cemetery](https://archive.org/details/mierlo-war-c_Cemetery)

Blz.5

Blz.6

Mierlo

Tijdens uitgebreide diners in Mierlo niet alleen Philips maar ook de medewerking van Hub van Doorne met de Duitse bezetter werd gerealiseerd, (geschiedenis van een lustoord deel 2) bron: ed.nl 01-08-2010, aldus schrijver Antoon Coolen. Hub van Doorne klaagt aan Coolen en DAF-medewerkers wegens laster en laster in de rechtkbank. Hij eist een schadevergoeding in totaal honderduizend gulden. Maar op de hoorzitting in 1946 in Coolen onderbouwde zijn beweringen met schriftelijk bewijs, dat hem door DAF werd verstrekt personeel. Hij toont ook Van Doornes 'vriendschappelijke' contacten met het Duitse leger officieren. De president van de rechtkbank, de heer Schellenbach, wijst daarom de beschuldigingen van smaad en laster en veroordeelt Coolen cs. 'slechts' voor simpele belediging. Aan Op het advies van hoge vrienden gaat Hub van Doorne niet in beroep (bron: brabantserfgoed.nl).

Restaurant LIDO Mierlo

Lustoord Molenheide

Rond 1922 werd in het gebied een restaurant genaamd Lido gebouwd. Het was gelegen nabij de Galgenven. Hier dineerden de hoge heren van DAF en Philips. Achteraf waren er nieuwe attracties, waaronder stukken en een kabelbaan naar een eiland in de Galgenven. Het was ook mogelijk om daar huisjes te huren. Op de Galgenven kon men watersporten beoefenen en in de winter men zou kunnen schaatsen.

Het terrein werd in 1940 aangekocht door Van Doorne. Restaurant Lido bleef bestaan en werd tijdens de Tweede Wereldoorlog vooral bezocht door hoge Duitse officieren. Veel anderen kwamen niet, mede door de pro-Duitse mentaliteit van de eigenaar. Alleen een Verzetsmannen kwamen af en toe hazen en konijnen brengen om de boel in de gaten te houden en te houden luister. Hub van Doorne zou echter ook daar herhaaldelijk te hebben gezien

diner met de Duitsers, wat zijn reeds bestaande conflict met stadgenoot versterkte

Antoon Coolen.

Na de bevrijding bleef Lido doorgaan, maar nu als plek waar heren zich konden terugtrekken met dames van vederlichte moraal in de zogenaamde "blauwe kamer", die gehuurd kon worden door de uur. Ondertussen heeft Piet van Doorne daar zijn villa gebouwd en het Lido laten slopen. De het terrein van het Lustoord werd daarmee het privelandgoed van Reigerslo, zodat het Galgenven is niet langer toegankelijk voor het publiek.

(Bron: Wikipedia), extra samenvatting door: Henk Simons (bhic.nl) boekje.

PHILIPS

Philips produceerde onder verschillende namen voor de Duitse oorlogsmachines: Philips Elektro-Spezial, Pintsch en CHF Muller GmbH. De laatste werd omgedoopt tot Valvo Radio Rohrenfabrik in 1939 en tijdens de oorlog bezat verschillende zeer grote fabrieken van radiobuizen. In 1934 Hitler's herbewapening programma gestart. Philips-bedrijven sloten zich snel aan en leverden vanaf 1935 navigatie- en communicatieapparatuur voor het Duitse leger, de Kriegsmarine en de Luftwaffe. Dit blijkt uit Liste der Fertigungskennzeichen für Waffen, Munition und Gerät. Nach Buchstaben geordnet. Berlijn 1944. Gedrukt in het Oberkommando des Heeres. In de Bundesarchiv in Koblenz kan worden gelezen dat Philips-medewerker Willi Kronhagel leider was van een speciale commissie voor radio's aan boord voor vliegtuigen en schepen. In het Bundes Militärarchiv in Freiburg is er een overzicht van de laatste technische ontwikkelingen van het leger van augustus 1942. Hieruit blijkt dat Philips ook heeft meegewerkt aan de ontwikkeling van mijndetectoren en tropische aansluitapparatuur. Zonder al deze navigatie- en communicatieapparatuur, a

bommenwerper of jachtvliegtuig zou nauwelijks kunnen opereren bij slecht weer, zonder dergelijke apparatuur zou de slagkracht van de vloot zou aanzienlijk worden verminderd en zonder dergelijke uitrusting zou de leger zou kunnen, (bron: groene.nl). Daarna was er een lange strijd over de vraag of de Van Doornen werkte samen met de Duitsers door een groot aantal overvalwagens af te leveren

Blz.7

de SS. De heer Hub heeft dit altijd met klem ontkend en uiteindelijk heeft de rechtbank hem van alles vrijgesproken schuld geven. De DAF-directeur zegt dat hij alle orders systematisch heeft laten saboteren. In zijn geboorteplaats Deurne is hij ook volop betrokken bij het verzet. Zijn villa Doornhof biedt 5 jaar onderdak aan onderduikers (bron: eindhovenfotos.nl).
In zijn proefschrift 2003 over economische samenwerking in Nederland tijdens de Tweede Tijdens de Tweede Wereldoorlog gaf Joggli Meihiuzen verschillende hints over de opmerkelijk eenvoudige manier waarop de bezetters konden de Nederlandse industrie voor hun karretje zetten. Na de oorlog deden ze dat niet graag herinnerd worden aan hun verleden in de Tweede Wereldoorlog (bron: zuidfront-holland1940.nl). Noodzakelijk kwaad (De straf van economische samenwerking in de Nederland na de Tweede Wereldoorlog) / Joggli Meihiuzen, Boom Uitgeverij, Amsterdam, 2003.
Tijdens de Duitse bezetting werkte het Nederlandse bedrijfsleven op grote schaal samen met de Duitsers. Het bedrijfsleven werd gedekt door adviezen van de hoogste Nederlanders ambtenaren.
Na de bevrijding werd economische samenwerking deels afgestraft, maar dat was niet precies consequent. Prioriteit was natuurlijk de economische wederopbouw van Nederland.
Noodzakelijk kwaad beschrijft in detail het hoe en waarom van de straf, of het ontbreken daarvan, van veel grote en kleine bedrijven. Het boek geeft de achtergrond van de keuzes die gemaakt zijn door de rechters en de rol die de politiek daarin speelde.
Voor dit diepgaande en uitputtende onderzoek heeft Joggli Meihiuzen alle relevante archieven onderzocht gedurende vele jaren en hebben tientallen hoofdrolspelers geïnterviewd.

Blz.8

Auteur: J. Meihiuzen
Uitgeverij Boom
Nederlands
 Paperback
 9789053529607
 Druk: 1
 november 2003
 848 pagina's

Blz.9

Nazi-heerschappij en Nederlandse samenwerking: Nederland onder Duitse bezetting, 1940-1945
Gerhard Hirschfeld
Bloomsbury Academic, 1988 - 360 pagina's
Gebonden
ISBN 10: 0854961461 ISBN 13: 9780854961467
Uitgever: Berg Publishers, 1992
Dit boek onderzoekt de vele vormen en motieven voor samenwerking tussen de Nederlanders en hun Duitse bezetters tijdens de Tweede Wereldoorlog, door te kijken naar de belangrijkste gebieden van het politieke en economische leven onder bezetting. Het onderzoekt het beleid van accommodatie tijdens de eerste fase van het nazi-bewind en analyseert de wanhopigen overlevingstactieken van de vooroorlogse partijen, vakbonden en de pers.

Blz.10

Blz.11

Onderzoek Henk Simons en zijn samenvatting
https://www.bhic.nl/media/mierlo__lustoord_molenheide_henk-simons.pdf

Blz.12

Opdruk suikerzakje [s](#)

Blz.13

Blz.14

LIDO
een zwarte bladzijde van de geschiedenis wat ze onderdrukken

